

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **M. K.**,

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w dniu 24 października 2013 r.,

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w [...] z dnia 22 lipca 2013 r., sygn. II WKK .../13, o odmowie przyjęcia kasacji od postanowienia Sądu Okręgowego w [...] z dnia 15 maja 2013 r., sygn. akt II Kz 66/13 utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w [...] z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt VII K ../11, w przedmiocie umorzenia postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w [...] odmówiono przyjęcia kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego od postanowienia Sądu Okręgowego w [...] z dnia 15 maja 2013 r. (sygn. akt II Kz .../13) utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w [...] z dnia 15 stycznia 2013 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie z powodu oczywistego braku podstaw oskarżenia, gdyż orzeczeniem skarżonym ową kasacją nie jest prawomocny wyrok sądu odwoławczego kończący postępowanie, a postanowienie o umorzeniu postępowania. Na to zarządzenie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego wniósł zażalenie wskazując, że ograniczenia wynikające z art. 523 k.p.k. odnoszą się tylko do prawidłowo wydanych - gdy chodzi o formę - orzeczeń sądowych. Zdaniem skarżącego przepis

ów nie wyłącza możliwości wniesienia kasacji od orzeczenia błędnie wydanego jako umarzające sprawę, a nie uniewinniające oskarżonego (arg. ex art. 414 § 1 k.p.k.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Argumenty podniesione przez skarżącego, a zwłaszcza przytoczony przez niego judykat z dnia 13 czerwca 2002 r. (V KKN 275/02, Biul.SN 2002/9/24) dotyczą innej konfiguracji procesowej niż ta w niniejszej sprawie. Rzeczywiście wydanie wyroku umarzającego postępowanie z przyczyn opisanych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., gdy wymagany jest zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. wyrok uniewinniający nie stanowi przeszkody do wniesienia kasacji (por. obszerne wywody w cytowanym postanowieniu). Jednak dotyczy to jedynie sytuacji, gdy sąd *meriti* ową negatywną przesłankę procesową dostrzegł po rozpoczęciu przewodu sądowego. Natomiast, gdy sąd umarza postanowieniem postępowanie przed rozpoczęciem przewodu sądowego (art. 339 § 3 k.p.k.) od tego orzeczenia kasacja nie przysługuje. Ograniczenie skargi kasacyjnej, jaką mogą złożyć strony postępowania, jedynie do wyroków jest świadomym zamierzeniem ustawodawcy i nie jest zatem w tym zakresie zasadny argument podnoszony w zażaleniu, iż nie należy tych przepisów interpretować zawężająco.

Przesłanki dopuszczalności wniesienia kasacji mają charakter ściśle formalny i enumeratywny, co wskazuje wyraźnie na wolę ustawodawcy wyłączenia określonych kategorii rozstrzygnięć procesowych spod możliwości objęcia tym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przez strony procesu.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.